

РЕШЕНИЕ

№ 11164

гр. София, 01.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **298** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД“, ЕИК 11555210, седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-880/21.11.2024г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на жалбоподателя са дадени задължителни указания – в 7-дневен срок да анулира начисленията на основание КП № 711306/10.06.2024г. количества електрическа енергия, отразени в справка за коригиране на сметката за електроенергия от 01.07.2024г. и фактура № [ЕГН]/07.08.2024г., издадени на С. Я. да обект с ИТН 2692697, кл. № [ЕГН], находящ се в [населено място], [улица], както и да уведоми КЕВР за предприетите действия.

Иска се отмяна на оспорваният акт, поради:

- Нищожност, като постановено извън възложената компетентност на КЕВР. Налице е произнасяне свръхпетитум. В жалбата до КЕВР не е обективизирано искане за анулиране на посочената фактура, а клиентът единствено сезира КЕВР с питане относно цената по която се начислява електрическа енергия.
- Нищожност, поради произнасяне по недопустима жалба. Въпросът подлежи ли на плащане цената не спада в компетенциите на КЕВР и въобще от орган на изпълнителната власт а само от органите на съдебната власт, като от друга страна КЕВР изобщо не коментира начина на преизчисляване на ел. енергия, което спада в

компетенциите му. Анулирането на фактура неминуемо ще наруши баланса в икономическите отношения, като фактурата е данъчен документ и може да бъде анулиран от неговият издател, ако е погрешно съставен или поправен/арг. чл. 93б ЗДДС/. Давайки подобни указания КЕВР е разрешил имуществен спор за което няма правомощия, респ. решението му е постановено при липса на компетентност. Пзовава се на практика на ВАС по адм. дела № 5163/2020г., 10195/2023г.

- Материална незаконосъобразност и противоречие с целта на закона.

При извършената проверка жалбоподателят не е установил несъответствие на метрологичните или технически х-ки на средството за търговско измерване, нито нарушение в цялостта или функционалността му, нито съмнение за добавяне на чужд елемент, така, че да бъде приложима нормата на чл. 549 ал. 5 ПИКЕЕ. Операторът е установил предпоставки на чл. 52 ал. 1 т. 2 от ПИКЕЕ и е извършил перизчисление на ел. енергия при спазване инструкциите в тази норма.

На следващо място ЕР ЮГ ЕАД няма правомощия да установява в какво се дължи повредата на електромера, като съгласно чл. 52 ал. 1 и ал. 2 ПИКЕЕ такава проверка не е необходима и преизчислението следва да се извърши само на база съставения констативен протокол. Посочва и протокол № 67 от 24.04.2019г. от закрито заседание на КЕВР с цел да се установи, че действителната воля при приемане на ПИКЕЕ в частност – чл. 52 ал. 1 и ал. 2 е да не се извършва метеорологична проверка, а само проверка или отчет.

Отвратната страна изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с изложените в оспорваният акт, които ще бъдат възпроизведени в относимата им част по-долу.

С жалба 16.08.2024г. С. Я. и във връзка с получена от нея фактура № [ЕГН]/07.08.2024г. констативен протокол № 711306 и писмо изх. № 11042118-1 уведомява КЕВР, че последната платена сметка от него е през м. Май за периода 25.03.2024-24.04.2024г. През м. Юни не е изготвена сметка. През м. Ю. е платил сметка за периода 11.06.2024-24.06.2024 от вече сменения електромер. На 10.06.2024г. токът в дома му е бил спрян и жалбоподателят е видял пред дома му човек отворил ел. табло който му обяснил, че спира захранването за да демонтира електромера, който не работи и да монтира нов на негово място. На 05.08.2024г. е заплатил сметка за периода 25.06.2024г.-24.07.2024г. по вече сменения електромер. На 12.08.2024г. е получил сметка с фактура на драстично по-висока стойност и за периода 14.04.2024г.-10.06.2024г. при заложен доначислена дневна и нощна тарифа на по-висока цена.

При тази фактическа обстановка жалбоподателят сезира КЕВР с искане да се проверят предходните му фактури, с въпрос – защо не се отчитат електромерите дистанционно, защо не се следи за техническата им изправност, как е допуснато да няма отчетена ел. енергия за период от 47 дни, а ако има грешка или техническа неизправност на тези устройства то не следва крайният потребител да поема двойно или тройно начислени сметки.

С писмо от 26.08.2024г. ЕР ЮГ ЕАС изразява становище – несъгласие с изложеното в жалбата.

От фактическа страна, в рамките на административното производство е установено, че на 10.06.2024г. служители на ЕР ЮГ ЕАД са посетили обекта и извършили проверка при което е констатирано, че СТИ № [ЕИК] измерващо енергията на жалбоподателя е с повреден дисплей. Същото е сменено с друго, ново устройство с фабричен № [ЕИК] за

което е съставен и констативен протокол от същата дата.

На база на този протокол е изготвена справка за коригиране сметката от 01.07.2024г. и е издадена ф-ра от 07.08.2024г. с дължима сума 205,70лв. поради установено неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството ел.енергия за период от 47 дни от 04.04.2024г. до 10.06.2024г. с краен срок 19.08.2024г.

С писмо от 07.08.2024г. дружеството е уведомило потребителя за проверката и начислената сума.

КЕВР е съобrazil,че в становището си ЕР ЮГ ЕАД е посочило,че демонтираното СТИ не е предоставено за извършване метеорологичен контрол. При извършената проверка на 10.06.2024г. не е установено несъответствие с метеорологичните или технически х-ки на устройството, нито нарушения в целостта или функционалността му, както и съмнения за добавяне на чужд елемент. Но установената техническа неизправност следвало да се изчисли по реда на чл.52 ПКЕЕ.

Съгласно чл.56 ал.1 ПИКЕЕ е изготвена справка и е издадена ф-ра, а на основание чл. 56 ал.3 ПИКЕЕ сумата е изчислена по определената от КЕВР прогнозна пазарна цена за покриване технологични разходи определена от КЕВР на разпределителното дружество.

На тази база КЕВР е приела, че приложимата нормативна уредба – чл. 47 ал.1, чл.49, чл.49 ал.6, чл.52 ал.1 т.1 и пар.11 от ДР на ПИКЕЕ както и чл.3 т.16 и чл. 65 ал.3 от Общите условия на дружеството /чрез възпроизвеждане съдържанието на посочените норми в решението/, дава възможност на ЕР ЮГ ЕАД да начисли количества ел.енергия при определени форсмажорни обстоятелства. Те обаче следва да бъдат обявени пред съответния овластен орган за съответната област и населено място, като ЕР ЮГ ЕАД не е предоставило нито на КЕВР нито на жалбоподателя доказателства за обявяване на тези обстоятелства. Успоредно с това дружеството не е изпратило демонтираният електромер и на компетентния орган за метеорологичен контрол за проверка. Поради което не е спазило процедурата за начисляване на електрическа енергия.

Поради това и на основание чл.22 ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ вр. чл.147 ал.2 от Наредба № 3 е дало на дружеството указания в 7-дневен срок да анулира начислените на основание КП № 711306/10.06.2024г. количества електрическа енергия, отразени в справка за коригиране на сметката за електроенергия от 01.07.2024г. и фактура № [ЕГН]/07.08.2024г., издадени на С. Я. да обект с ИТН 2692697, кл. № [ЕГН], находящ се в [населено място], [улица], както и да уведоми КЕВР за предприетите действия.

С оглед предмета на проверка съгласно чл.168 ал.1 от АПК за наличие на основанията за оспорване на акта, съобразно чл.146 от АПК, настоящият състав приема от правна страна:

Процесното решение е постановено от компетентен орган, съгласно чл.22 ал.1 от ЗЕ вр. чл.142 ал.1 т.1 Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката/Наредбата/.

Безспорно описаната по-горе жалба, подадена от г-н Я. до КЕВР представлява жалба срещу ЕРП ЮГ ЕАД и като такава ЕКВР разполага с компетенцията по чл.22 ал.1 ЗЕ. Успоредно с това КЕВР разполага компетентност да дава задължителни указания, съобразно ал.5 на посочената норма.

Следва ясно да се подчертае – противно на твърденията на жалбоподателя, КЕВР не дава указания на дружеството да анулира фактурата, а да анулира начислените количества електрическа енергия. В този смисъл регулаторът не се меси в

гражданско-правните отношения относно дължимостта на дадена сума, а упражнява пряк регулаторен контрол относно реда и начина на начисляване на електрическа енергия. Правомощия с което КЕВР разполага несъмнено предвид нормата на чл.74 ал.6 т.3 ЗЕ.

Спорът относно стойността на фактурираното потребление по своята същност е гражданско правен и настоящият състав няма компетенция да се намесва в отношенията между потребител и доставчик във връзка със стойността на доставеното, респ. фактурирано потребление, каквито правомощия няма и КЕВР. Същевременно спазването на реда и начина на начисляване на електрическа енергия, при това – регламентирани с нарочен подзаконов акт на КЕВР спада изрично в регулаторните правомощия.

Успоредно с това както националният регулатор, така и настоящият съд имат компетенцията и задължението да проверят евентуално противоречие на подзаконова норма с акт от по-висш порядък при преценка правомощието на КЕВР по чл.76 ал.4 т.3 ЗЕ. А именно - текущ контрол за съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително прилагането на утвърдените от комисията цени предвид факта, че безспорно начина на ценоопределяне съобразно чл.52 ал.1 от ПИКЕЕ представлява утвърдено ценообразуване, което се прилага и изчислява при наличие на съответните условия. Правомощие, което е упражнено във връзка с конкретната сезираща жалба на краен потребител.

Като продължение - начинът на поддръжка измервателните уреди, начина по който дружеството отчита потреблението от крайните клиенти, както и начина по който фактурира стойността на потреблението безспорно е в правомощията на КЕВР. Посочените елементи са публично-правни и като такива подлежат на оценка и анализ в производство като настоящото. Извън тях остава въпроса дължимо ли е заплащане на посочената и фактурирана стойност по облигационното отношение между потребител и доставчик, в какъв размер, при какви условия и пр. въпроси по които административния съд не се произнася.

Извън това, настоящият състав счита, че оспорваното решение е постановено в изискуемата форма съобразно чл.22 ал.5 ЗЕ, като съдържа ясни фактически установявания и конкретна равна квалификация, позволяваща да се установи ясно решаващата и аналитичната воля на органа, респ. да се организира защита срещу нея и да се проведе надлежен съдебен контрол за законосъобразност. Във връзка с постановяването му са събрани всички необходими за изясняване на спора обстоятелства и факти, като и понастоящем жалбоподателят не твърди необходимост от събиране или пропуск при анализиране на конкретни доказателства. В този смисъл актът е постановен в съответствие с изискванията за форма и съдържание и при спазване производствените правила.

Във връзка със съответствието с материалния закон съдът съобрази и приема:

Видно от констативен протокол № 711306 на който се позовава и жалбоподателят при извършена проверка на електрическото устройство е установено, че същото е със „счупен дисплей/л.158гръб от делото/. В протокола още е посочено и отразено и потребление за период преди подмяната от 24.02.2024г. до 10.06.2024г./по периоди/ и енергия потребена за аналогичен период от 24.04.2023г. до 24.06.2024г.

Действително, както твърди жалбоподателят, по силата на чл.52 ал.1 ПИКЕЕ, в случаите на техническа неизправност на средствата за търговско измерване, поради

която използваната електрическа енергия преминава през измервателната система но количествата не могат да бъдат отчетени и не е установена външна намеса при проверка или отчет, преминалото количество електрическа енергия се изчислява по приоритетен ред, както следва:

1. по реда на чл.39, ал.4 и 5;

2. средноаритметичното количество от потребената електрическа енергия от клиента за предходен отчетен период и потребената електрическа енергия от клиента за аналогичен отчетен период от предходната година;

3. на база на отчетния период, следващ подмяната на повреденото средство за търговско измерване, при невъзможност за преизчисляване по т.1.

Съгласно ал.2 на посочената разпоредба преизчисляването по ал.1 се извършва въз основа на констативен протокол, съставен по реда на чл.49.

В тази връзка следва да се приеме, че действително наличието на констативен протокол е предпоставка за преизчисляването. Същият има ясна функция и следва да съдържа данни които се използват при всеки един от алтернативните методи на изчисление съобразно ал.1 т.1-3 от чл.52 ПИКЕЕ. Преди това обаче и съществено условие за преизчисляването е наличие на техническа неизправност. Нито посочените ПИКЕЕ, нито ЗЕ съдържат легална дефиниция а само откъслечни насоки за тълкуване на посоченото понятие. Общопотребимият смисъл на този термин/приложим метод за тълкуване съгласно чл.9 ал.1 ЗНА/ налага извода за такъв тип дефект, който не позволява нормалното техническо функциониране на уреда, съобразно предназначението му. Т.е. да не измерва изобщо или да измерва с отклонение от стандарта/арг. чл.41 от ПИКЕЕ/. Нормата на чл.52 ал.1 ПИК не дава възможност на ЕРП да премине към преизчисление при наличие на визуален дефект, или повреда във външното тяло на измервателният уред. В процесният казус е установено наличие на пукнат дисплей. По никакъв начин не е установена, нито доказана взаимовръзка между техническа неизправност на измервателната част на уреда с неговото защитна обвивка, каквато е дисплея. Освен това, видно от протокола, дисплея е „пукнат“ а не счупен, която пукнатина от своя страна би могла да попречи да се види конкретното показание на самият дисплей, но това не означава, че уредът не отчита изобщо, нито, че реално потребеното количество енергия не може да бъде установено.

Съгласно чл.45 и чл.46 ПИКЕЕ операторът следва да извършва проверки на измервателните си системи за съответствието им с изискванията. Така и съгласно чл.47 от ПИКЕЕ едва когато при такава проверка се установи грешка над допустимата съгласно наредбата по чл.28 от Закона за измерванията и наредбата по чл.7, ал.1 от ЗТИП и приложението към тези прави, съответно неизмерване, неправилно и/или неточно измерване или наличие на измерени количества електрическа енергия в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване, количеството електрическа енергия може да бъде определено съгласно раздел IX от ПИКЕЕ.

В процесният казус освен пукнат дисплей няма никакви други съображения обосновавали процесното преизчисление. Нещо повече – чл.47 ал.2 ПИКЕЕ изисква данните от монтираното средство за търговско измерване да се съпоставят с данните от средството за контролно измерване.

Т.е. макар да не е налице легална дефиниция на понятието техническа неизправност посочената нормативна база дава достатъчно ясни ориентири как следва да се констатира тя и в какво се изразява.

Като продължение – нормата на чл.49 ал.5 ПИКЕЕ ясно налага при всяко

несъответствие на характеристиките на СТЕ с нормираните, както и при нарушения в целостта и/или функционалността на СТЕ, както и съмнение за добавяне на чужд елемент същото да се изпрати на компетентният орган за метеорологичен контрол. Единственото изключение от това изискване е допустимо при повреда резултат от форсмажорни обстоятелства съгласно ал.6 на посочената разпоредба, както правилно е посочила КЕВР, и само тогава СТЕ може да не бъде изпращано за изследване на компетентния метеорологичен орган. Приложението на тази хипотеза обаче изисква спазване на конкретни правила които в случая не са спазени от дружеството, а именно тази по чл.3 т.16 и чл.65 от Общите условия на договорите за достъп до електроразпределителната мрежа и пренос през мрежата на ЮР ЮГ ЕАД изискващи надлежно уведомление чрез средства за масово уведомяване и констатация – документ от оторизиран орган.

Настоящият състав приема, че наличието на пукнат дисплей без установено отражение върху функционирането на СТЕ следва да се квалифицира като нарушение в целостта на СТЕ, в която хипотеза и по силата на чл. 49 ал.5 ПИКЕЕ средството следва да бъде изпратено за контрол.

От друга страна и видно от писмо на ЕР ЮГ ЕАД от 07.08.2024г. до С. Я. невъзможността на да се измери енергията е резултат от изгаснал дисплей. Констатациите в това писмо се явяват в противоречие с констативния протокол, който не разглежда въпросът за изгаснал дисплей, а само за пукнат. Доколкото не двустранната писмена комуникация, а констатациите в констативния протокол имат нормативно-доказателствена сила чл.49 и КПЕЕ, то същото писмо не следва да се взема предвид. Въпреки това обаче и за правна яснота следва да се посочи, че това писмо обективира изходящо от дружеството изявление, че е налице „изгаснал дисплей“, който не позволява измерване на потреблението. Това изявление от дружеството следва да бъде пряко съотнесено към квалификацията по чл. 49 ал.5 ПИКЕЕ – нарушение във функционалността. Т.е. уредът не отчита, каквато е основната му същност и предназначение. И в тази хипотеза средството трябва несъмнено да бъде изпратено за проверка на компетентния орган за метеорологичен и технически надзор.

Напълно встрани настоящият състав оставя въпросът, че изгаснал дисплей, който не позволява да се види показанието не е равнозначен на уред, който не отчита енергия. Уредът най-вероятно отчита, просто показанията му не се виждат на дисплея. При всички положения обаче отговорността за техническата изправност на СТЕ е на собственика им и същата не може и не следва да бъде използвана като основание за самоволно начисляване на свръхпотребление, без да е установена ясно и категорично съответната неизправност.

Ето защо и като е разгледала алтернативно както наличието на предпоставки за неизправност, така и наличието на форсмажорна сила, КЕВР е изчерпала всички нормативно възможни хипотези за преизчисление на електрическата енергия поради причини свързани със СТЕ. Като е установила, че процедурата по преизчисление не е спазена, Комисията законосъобразно е дала задължителни

указания към дружеството. Процесните указания са насочени към предотвратяване последиците от едно допуснато нарушение. Същите са пряк израз на контрола по прилагане на КПЕЕ с каквото правомощие КЕВР разполага и процесните указания са резултат именно от установено превратно прилагане на правилата от страна на жалбоподателя в отношенията му с крайния клиент.

Извън това, настоящият състав е изразявал вече становище, което счита за ключово да посочи и в рамките на настоящото производство, а именно:

Нормата на чл.50 ал.1 б. "б" ПИКЕЕ е неприложима на основание чл.15 ЗНА, тъй като се намира в противоречие с по-висши нормативни разпоредби, а именно - на чл.2 ал.1 т.16, чл.23 ал.1 т.12 и чл.31 ЗЕ, респ. чл.14, чл.17 и 18 от Директива 2023/1791, съответно - чл.9а, чл.10 и чл.10 а от Директива 2012/27/ЕС.

По силата на чл.14 пар.1 от директива Директива (ЕС) 2023/1791 на Европейския парламент и на Съвета от 13 септември 2023 година за енергийната ефективност и за изменение на Регламент (ЕС) 2023/955 държавите членки гарантират, че за централните отоплителни и охладителни системи и топлата вода за битови нужди крайните клиенти получават измервателни уреди на конкурентни цени, които отразяват вярно тяхното действително потребление на енергия.

Съгласно чл.17 пар.2 от същата директива Измервателните уреди, монтирани в съответствие с Директива 2009/73/ЕО, трябва да предоставят точна информация за фактурирането, основана на действителното потребление. Държавите членки гарантират, че крайните клиенти имат възможност за лесен достъп до допълнителна информация относно предходно потребление, която позволява подробни самостоятелни проверки.

Допълнителната информация относно предходното потребление включва:

а) кумулативни данни за срок от най-малко три предходни години или за периода от началото на договора за

б) подробни данни според времето на използване за който и да е ден, седмица, месец и година.

Нормата на чл.18 пар.1 от директивата вече съвсем недвусмислено и императивно предвижда, че когато са монтирани измервателни уреди или топлинни разпределители, държавите членки гарантират, че информацията за фактурирането и потреблението е надеждна, точна и се основава на действителното потребление или на показанията на топлинния разпределител, в съответствие с точки 1 и 2 от приложение IX, за всички крайни ползватели.

Макар посочените разпоредби да се прилагат считано от се прилагат от 12 октомври 2025 г. по силата на чл.39 от директивата, то посочените в тях изисквания всъщност са изцяло приложими и понастоящем. Видно от таблицата за съответствие посочените норми са съответни на тези по действащата Директива 2012/27/ЕС, респ. чл.14 на чл.9а, чл.17 на чл.10 и чл.18 на чл.10а.

Всъщност, още в съображение 32 от преамбюла на директива Директива 2012/27/ЕС изрично е посочено, че разпоредбите относно измерването и фактурирането в

директиви 2006/32/ЕО, 2009/72/ЕО и 2009/73/ЕО относно спестяването на енергия имат ограничено въздействие. На много места в Съюза тези разпоредби не доведоха до това потребителите да получават актуална информация за потреблението си на енергия, нито до фактуриране въз основа на действителното потребление с такава честота, която според проучванията е необходима, за да се даде възможност на потребителите да регулират потреблението си на енергия.

Текста в чл.10 т.1 на Директива 2012/27/ЕС от своя страна императивно гласи, че дори когато крайните клиенти не разполагат с интелигентните измервателни уреди, посочени в Директива 2009/72/ЕО и Директива 2009/73/ЕО, държавите членки правят необходимото до 31 декември 2014 г. информацията за фактурирането да бъде точна и да се основава на действителното потребление, в съответствие с приложение VII, точка 1.1, за всички сектори, обхванати от настоящата директива, включително енергоразпределителните предприятия, операторите на разпределителни системи и предприятията за продажба на енергия на дребно, когато това е технически възможно и икономически оправдано.

Т.е. по силата на посочената норма държавите членки трябва да предприемат мерки насочени към фактуриране на действително потребление, дори при липса на измервателни уреди. В настоящият казус освен, че са налице измервателни уреди, държавата отново е взела мерки насочени към отричане отчитането на действителното потребление чрез произволно фактуриране.

Като продължение - втори абзац на чл. 10 т.1 от Директива 2012/27/ЕС предвижда, че посоченото задължение може да бъде изпълнено чрез система за редовно самоотчитане от крайните клиенти, при която те предават показанията от своя измервателен уред на енергийния доставчик. Единствено когато крайният клиент не предаде показанията от измервателния си уред за даден период на фактуриране, фактурирането се основава на прогнозно потребление или на фиксирана стойност.

Т.е. само при въведена система за самоотчитане и когато клиента не самоотчете показанията може да се приложи прогнозно потребление или фиксирана стойност. В настоящият казус липсват каквито и да било данни позволяващи да се заключи, че е налице въведен механизъм на самоотчитане, респ. е налице неизпълнение от клиента на задължение за предаване на отчетени данни.

Посочената норма на ПИКЕ в нарушение на посочените принципни правила въвежда фактуриране на презумптивно потребление, при това отричащо всяка възможност да бъде установено действителното. Като е придаден нормативен ранг на посоченото правило, потребителите са поставени в невъзможност да докажат, че всъщност не са осъществили фактурираното потребление. Нещо повече – по силата на съюзната уредба именно фактуриращият следва да докаже, че начисленото потребление е съответно на действителното. В националният подзаконов акт обаче доказателствената тежест е обърната т.е. вменена на потребителя, който следва да оборва факта, че не е потребявал или, че това не е действителното му потребление. Същевременно клиентът е изправен и пред невъзможност да проведе такова доказване, тъй като се сблъсква с необорима, нормативна презумпция. Съдът си позволява да отвори скоба посочвайки напълно възможна житейска хипотеза в която съответният потребител не е пребивавал на адреса по абонатен номер, респ. той и домакинството му са били на почивка, в чужбина и прочее. Натоварването му с подобно високо потребление при това без възможност да се установи и докаже изобщо липса на потребление в такава хипотеза се явява крайно необосновано.

Като продължение и съгласно чл.43 ал.1 от правилата операторът на съответната мрежа извършва проверки на измервателните системи за съответствието им с изискванията на тези правила.

Т.е. операторът носи отговорност за измерването и отчитане потреблението на енергия установено с измервателен уред. Така и по силата на чл. 52 ал.1 от ПИКЕЕ се въвежда своеобразна санкция на потребителя изразяваща се в начисляване на потребление резултат от неизпълнение на задължение на операторът на съответната мрежа. Всъщност и в подобна хипотеза разпоредбата на чл. 52 ал.1 ПИКЕЕ няма компенсаторен или заместващ характер а представлява санкция за неупражнен контрол върху СТИ изразяваща се в заплащане на произволно определено потребление от страна на потребителя,който обаче няма нито правото,нито задължението да проверява дали уреда работи изправно,респ. да предизвика своевременна проверка.Още по-малко да следи за пукнат дисплей на СТЕ.

Това допълнително изложено съждение от съдът идва в подкрепа на извода за напълно необосновано начисляване на потребление на електрическа енергия в нарушение както на самите КПЕЕ, така и на съюзното законодателство. Поради което и изискването към ЕР ЮГ ЕАД да съобрази поведението си с дължимото, като на първо място анулира начислената енергия е напълно законосъобразно.

Как ще бъде разрешен по-нататък въпросът е постановка извън обхвата на настоящият казус, поради което и съдът не следва да се произнася.

При този изход от спора обоснована, съгласно чл.143 ал.3 АПК, е претенцията на ответника за присъждане на съдебно-деловодни разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл.четвърто от АПК,Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД“, ЕИК 11555210,седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-880/21.11.2024г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД“, ЕИК 11555210,седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 200/двеста/лева съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в срок от 14дни от изпращането на съобщение до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: